

Üzlet elindításához szükséges jogi háttér, milyen TEÁOR számot kell választanunk, egyáltalán mit árulhatunk webshopon keresztül:

A kereskedelmi tevékenységet szabályozó jogszabályok az e-kereskedelmet nem említik önálló kereskedelmi formaként, illetve nem ezt az elnevezést használják, sőt, az egyes jogszabályok eltérő elnevezéssel illetik az ilyen jellegű tevékenységeket.

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (Ker. tv.) 3. § (1) A (3) bekezdés szerint vagy az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa alapján engedélyköteles kereskedelmi tevékenység kivételével az, aki Magyarország területén kereskedelmi tevékenységet kíván folytatni, köteles az erre irányuló szándékát a kereskedelmi hatóságnak bejelenteni.

(3) Külön törvény vagy eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott kormányrendelet a közrend, a közbiztonság, az emberek, az állatok, a növények egészségének és életének védelme, a környezet védelme, közegészségügyi követelmények érvényesítése érdekében előírhatja, hogy az abban meghatározott termékek forgalmazására irányuló kereskedelmi tevékenység kizárólag az ott meghatározott hatósági engedéllyel folytatható.

A kereskedelmi tevékenység tehát alapvetően nem engedélyköteles, csak bejelentés-köteles, amit a helyi Kormányhivatalban tehető meg.

A kereskedelmi tevékenység formáját a kereskedő maga választhatja meg [Ker. tv. 3.§ (2) bek.]. A lehetséges - szabályozott - *kereskedelmi formák* az alábbiak:

- a) üzletben,
- b) mozgóbolt útján,
- c) bevásárlóközpontban,
- d) vásáron vagy piacon folytatott kereskedelmi tevékenység,
- e) közterületi értékesítés,
- f) közvetlen értékesítés,
- g) üzleten kívüli kereskedelem („utazóügynöki” kereskedelem),

h) csomagküldő kereskedelem.

- i) automatából történő értékesítés.

Az internetes kereskedelem tekintetében számunkra szükséges TEÁOR szám (jelen esetben h) pontban írt tevékenység) 4791, Csomagküldő, internetes kiskereskedelem.

Ebbe a szakágazatba tartozó kiskereskedelmi tevékenységek keretében a vásárló az áru kiválasztását hirdetés, katalógus, webes információ, áruminta alapján vagy egyéb közvetett módon végzi. A vásárló megrendelését levélben, telefonon, vagy az interneten keresztül

(általában a weboldal által biztosított speciális úton) közli. A megvásárolt terméket vagy közvetlenül az internetről tölti le, vagy fizikai valójában egyéb módon kapja meg.

Ebbe a szakágazatba tartozik:

- bármely termék kiskereskedelmi értékesítése csomagküldő szolgálat útján
- bármely termék internetes kiskereskedelmi értékesítése

Ebbe a szakágazatba tartozik még:

- a közvetlen értékesítés televízión, rádión keresztül, vagy telefonon
- az internetes kiskereskedelmi aukció.

Ezen szakág alól kivételt képeznek az alábbi tevékenységek:

Nem ebbe a szakágazatba tartozik:

- **a gépjárművek, gépjárműalkatrészek és - tartozékok internetes kiskereskedelme, lásd: 45.1, 45.3**
- **a motorkerékpárok, motorkerékpár-alkatrészek és - tartozékok internetes kiskereskedelme, lásd: 45.40**

A fent említett kivételeken kívül az alábbi esetekben korlátozott forma-szabadság két irányból:

Az egyik ilyen korlát - és a témánk szempontjából ez a jelentősebb - hogy a Ker. tv. 3.§ (4) bekezdése szerint külön törvény, vagy kormányrendelet a közrend, a közbiztonság, az emberek, az állatok, a növények egészségének és életének védelme, a környezet védelme, közegészségügyi követelmények érvényesítése érdekében előírhatja, hogy meghatározott termékek forgalmazása kizárólag az előzőekben felsorolt kereskedési formák valamelyikében folytatható, vagy az ilyen tevékenység meghatározott kereskedési formában való folytatását korlátozhatja vagy megtilthatja.

Ezen szabály jelentősége, hogy ennek alapján lehet elhatárolni az internetes kereskedelmi területet (az „online” üzletet) a fizikai értelemben vett üzlettől, üzlethelyiségtől, ugyanis a kettő működtetési feltételei lényegesen eltérnek. Azt, hogy milyen esetekben szükséges fizikai értelemben vett üzletet fenntartani, azt a forgalmazott *termékkör* határozza meg, melyet az előzőekben említett közérdekű szempontok alapján lett meghatározva.

A jelenleg hatályos kapcsolódó kormányrendelet (*a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről* szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet) 7.§ (1) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy a rendelet 3. mellékletben meghatározott termékek kizárólag üzletben forgalmazhatók.

Online árusítás tilalma alá eső termékcsoportok:

- **dohánytermékek;**
- **a kémiai biztonságról szóló törvény szerinti veszélyes anyagok és keverékek, kivéve a Jöt. szerinti tüzelőolaj, propán vagy propán-bután gáz és az üzemanyag;**

- az egyes *festékek, lakkok* és járművek javító fényezésére szolgáló termékek szerves oldószer tartalmának szabályozásáról szóló kormányrendelet hatálya alá tartozó termékek;
- *állatgyógyászati készítmények* és hatóanyagaik;
- *fegyver, lőszer, robbanó- és robbantószer, gázspray, pirotechnikai termék, a polgári célú pirotechnikai tevékenységekről szóló kormányrendelet szerinti 1., 2. és 3. pirotechnikai osztályba tartozó termékek, az ott meghatározott kivételekkel;*
- *növényvédő szerek* és hatóanyagaik;
- nem veszélyes *hulladék*;
- A és B *tűzveszélyességi* osztályba sorolt *anyag*, kivéve a Jöt. szerinti tüzelőolaj, propán vagy propán-bután gáz és az üzemanyag.

Ezen felsorolás tehát azért jelentős számunkra, mivel ez az a termékkör, amellyel az e-kereskedelem keretében biztosan nem fogunk találkozni, tekintettel arra, hogy aki ilyen termékeket kíván értékesíteni, annak fizikai üzlettel kell rendelkeznie.

Egy harmadik fogalmat ad az *elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről* szóló 2001. évi CVIII. törvény (Ektv.) 2.§ a)-b) pontja, mely az „Elektronikus kereskedelmi szolgáltatást” definiálja: olyan, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás, amelynek célja valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt és az értékpapírt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket -, szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog (a továbbiakban együtt: áru) üzletszerű értékesítése, beszerzése, cseréje vagy más módon történő igénybevétele elektronikus úton, azaz elektronikus adatfeldolgozást, -tárolást, illetőleg -továbbítást végző vezetékes, rádiótechnikai, optikai vagy más elektromágneses eszközök alkalmazása révén.

Ezen jogszabályok hivatkozása természetesen nem a definíciók miatt érdekes (ezek meglehetősen nehézkesek és - nekünk - semmitmondóak), hanem azért, mert ezek azok a jogszabályok, melyek a további kérdéseinkre a válaszokat tartalmazzák.

Az Ektv. 3.§ (1) bekezdése kategorikusan rögzíti, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás nyújtásának megkezdéséhez, illetve folytatásához előzetes engedély vagy bármely ezzel azonos joghatású hatósági határozat nem szükséges.

A (2) bekezdés szerint az előző rendelkezés nem érinti

a) az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás útján végzett tevékenységre *külön jogszabályban*, nem az elektronikus úton történő szolgáltatásnyújtásra tekintettel *előírt minősítési, képesítési, engedélyezési vagy bejelentési kötelezettséget*; valamint

b) az elektronikus hírközlésről szóló törvényben, illetve a törvény felhatalmazása alapján megalkotott jogszabályban előírt engedélyezési, illetve bejelentési kötelezettséget (ez utóbbi számunkra nem is érdekes, mivel ez magát az elektronikus hírközlési tevékenységet érinti, de nem az ilyen rendszereken keresztüli értékesítést).